

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Marka Stacha a přísedících Mgr. Renáty Kolářové a Ing. Jitky Eichlerové v hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2020

takto:

Obžalovaný

J. N., narozený XXX, krmič, bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

dne 23. 3. 2020 v době kolem 20.00 hodin, bez souhlasu M. P. či I. P., vešel neuzamčenou brankou na oplocený pozemek u rodinného domu č. p. XXX v obci Horní Životice, poté co viděl, že v celém domě je zhasnuto a na SMS mu nikdo neodpovídá, v zjištěném úmyslu neuzamčenými dveřmi vstoupil do kotelny, jež je součástí rodinného domu a zde bez dovolení vzal svářečku zn. XXX majitele společnosti Mi-Tec CZ, IČ:26862654, v hodnotě nejméně 16 000 Kč, s touto z kotelny odešel pryč, a jednání se dopustil, ačkoli věděl, že na území České republiky je v souvislosti s pandemií viru COVID-19 vyhlášen nouzový stav, čímž svým jednáním způsobil společnosti Mi-Tec CZ, IČ:26862654 škodu ve výši nejméně 16 000 Kč,

tedy

jednak

neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

jednak

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek,

čímž spáchal

jednak

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak

zločin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) roků a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému **M. P.**, narozenému 11. 5. 1991, bytem Horní Životice 128, **částku 16 000 Kč.**

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozený se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaný J. N. jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného, svědků M. P. a I. P., jakož i z listinných důkazů.
2. Obžalovaný J. N. popřel, že by z pozemku či budovy poškozeného P. cokoli odcizil s poukazem na to, že doma má tři svářečky. Stejně tak uvedl, že by si sám ani nedovolil jít do jakýchkoliv vnitřních prostor v domě poškozeného. Podrobně popsal, jak byl s poškozeným domluven na zajištění kol pro automobil, i jak mu telefonicky napsal textovou zprávu, že k poškozenému přijde v osm večer, přičemž tuto zprávu mu odesílal přibližně půl hodiny až hodinu předtím, než k němu šel. Na uvedenou zprávu neobdržel odpověď, nicméně podle obžalovaného to tak probíhalo běžně, že se pouze ohlásil a následně šel k poškozenému na návštěvu. Po osmé hodině večer skutečně dorazil k poškozenému, vstoupil na pozemek přední brankou od hlavní silnice a postupně ťukal jak na vstupní dveře, tak na okno obývacího pokoje, v němž se svítilo. Když mu stále nikdo neotvíral, zkoušel na poškozeného i volat, případně přes okno svítil do místnosti čelovou baterkou, přestože však měl v tu dobu u sebe mobilní telefon, nenapadlo jej obžalovanému zavolat telefonicky. V průběhu této snahy doklepat se na poškozeného si všiml, že má otevřené dveře do kotelny a v zámku svazek klíčů, což mu připadalo divné. Když se mu popsáním způsobem nepodařilo na poškozeného doklepat, odešel z jeho pozemku, tentokrát však zadní brankou, která bývá běžně odemčená, přes areál bývalého statku domů, kde si šel lehnout. Následně slyšel svého otce, jak po něm rozčileně křičí. Tento mu pak sděloval, že poškozený volal jeho sestře, že mu obžalovaný ukradl svářečku a že mu ji má vrátit, a protože byl otec extrémně rozčilený a obžalovaný měl strach, že jej vyhodí z domu, slíbil mu, že svářečku poškozenému vrátí. Toto ale učinil pouze proto, aby otce uklidnil. V tu dobu obžalovaný hovořil telefonicky i se svou sestrou, které rovněž sdělil, že svářečku vrátí, i jí to však říkal pouze z toho důvodu, aby se všichni uklidnili a nevyhodili ho z domu. Následně si ještě cestou textových zpráv

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

obžalovaný téhož večera dopisoval i s poškozeným. Pokud byla obžalovanému předestřena fotodokumentace displeje mobilního telefonu, obsahující znění textových zpráv, obžalovaný připustil, že jde skutečně o komunikaci mezi ním a poškozeným, přičemž ve vztahu ke zprávě ve znění „Tak dneska nedojis dojel kamos ze skoly zítra ale 100pro“ obžalovaný uvedl, že tuto zprávu nechtěl odeslat poškozenému a odeslal ji omylem, u něj zůstala uložena ve složce koncepty, poškozenému však zřejmě odeslána byla. Pokud v další zprávě poškozenému sděloval, že mu vše vrátí, myslel tím pouze věci, které mu v minulosti poškozený zapůjčil. Obžalovaný rovněž popsal oblečení, které měl v době, když šel za poškozeným, na sobě s tím, že mimo jiné měl bundu s kapucí, roušku a na hlavě čelovou baterku. Podle obžalovaného s poškozeným do té doby neměli mezi sebou jakékoli problémy. K dotazům obhájce ještě poukázal na to, že pokud by skutečně svářečku poškozenému odcizil, mohl by ji umístit pouze do podkroví domu svých rodičů, které však ještě ten večer kontroloval jeho otec.

3. Svědek a zároveň poškozený M. P. u hlavního líčení přiblížil, že s obžalovaným byli známí, navštěvovali se, dá se říct, že byli kamarádi. Pokud obžalovaný navštěvoval poškozeného, většinou o tom poškozený dopředu věděl. Obžalovaný jej navštěvoval za situace, když byl poškozený na zahradě, případně pokud o tom poškozený věděl, obžalovaný mohl projít brankou na jejich pozemek. Bylo běžné, že mu obžalovaný psal textové zprávy, že přijde. Poškozený na tyto odpovídal pouze v některých případech. Dále poškozený popsal, jak 23. 3. 2020 šel spát již v sedm hodin večer, protože musel brzy ráno vstávat do zaměstnání. Po osmé hodině jej však budila jeho manželka, že jim obžalovaný chodí po zahradě a následně mu sdělila, že obžalovaný šel do kotelny a poté utekl. Na ten popud se šel poškozený do kotelny podívat, kdy si myslel, že obžalovaný si odnesl radiátory, které měl od poškozeného dovoleno odnést. Poškozený však prohlídkou kotelny zjistil, že radiátory zde stále jsou a naopak se ztratila svářečka, kterou měl zapůjčenou ze svého zaměstnání a kterou měl v kotelně dobře schovanou, nicméně podle poškozeného právě obžalovaný věděl, že tam svářečka je, i kde je uložena, když několik dní před celou událostí tuto při návštěvě poškozeného v kotelně viděl. Přestože se kotelna zamyká, poškozený uvedl, že daného dne toto zapomněl a zapomněl rovněž v zámku klíče, což se běžně nestává. Když pak chtěl obžalovanému psát textové zprávy, zjistil, že mu obžalovaný psal, že se staví, krátce poté ale psal, že nikoliv, přičemž o těchto zprávách poškozený nevěděl vzhledem k tomu, že již spal a měl vypnuté zvukové upozornění na příchozí zprávy. Když se pak snažil obžalovanému psát, aby vše vrátil, obžalovaný prakticky nereagoval, proto poškozený telefonicky kontaktoval sestru obžalovaného, s níž vše řešil a která mu následně napsala, že to bude řešit přes otce a poté, že obžalovaný už vše vrátil, což se však podle poškozeného do dnešního dne nestalo. Poškozený dále popsal, jak v následujících několika dnech probíhala telefonická komunikace prostřednictvím textových zpráv s obžalovaným, který mu nejprve uváděl, že vše vrátí, postupně ale přestal reagovat. Poškozený připustil, že obžalovanému v minulosti zapůjčil i další věci jako tahač či kompresor. Tyto věci ale nepotřeboval a jejich vrácení s obžalovaným ani textovými zprávami neřešil. K dotazu obhájce pak poškozený uvedl, že v minulosti se s obžalovaným domlouval na tom, že by mu obžalovaný zajistil kola na automobil, daného dne ale na řešení těchto kol domluvení nebyli.
4. Svědkyně I. P. u hlavního líčení přiblížila, že obžalovaný s poškozeným byli kamarádi, pomáhali si, pokud obžalovaný k nim chodil na návštěvu, zřejmě byl dopředu domluvený s poškozeným, myslí si, že se u nich nikdy neobjevoval nečekaně. V některých případech podle svědkyně obžalovaný volal na poškozeného už od branky, jindy prošel přes branku a klepal na okno obývacího pokoje. Svědkyně dále popsala, jak dne 23. 3. 2020 kolem osmé hodiny večer v době, kdy její manžel už spal z důvodu, že další den musel brzy do zaměstnání, registrovala světlo ze zahrady a následně začal vrčet jejich pes. Proto se šla podívat do okna, z něhož viděla osobu stojící na zahradě s čelovou baterkou na hlavě, která se po zahradě rozhlížela, přičemž svědkyně ukázala na náčrtku na čísle listu 21, kde přesně tato osoba stála. Následně tato osoba odešla

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

směrem ke kotelně, kde jí zmizela z dohledu a svědkyně předpokládá, že šla dovnitř. Poté ji viděla utíkat z kotelny, v ruce držela hranatý předmět. Tato osoba vyběhla brankou ze zahrady, zhasla čelovou baterku a utíkala pryč. Podle svědkyně se jednoznačně jednalo o obžalovaného, jehož poznala podle chůze i podle toho, že vždy nosil na hlavě čelovou baterku. Podle svědkyně k nim na zahradu ani nikdo jiný nechodil. Následně svědkyně vzbudila poškozeného a sdělila mu, že u nich byl obžalovaný a utekl s něčím pryč, a když pak poškozený šel zkontrolovat kotelnu, zjistil, že byla odcizena svářečka. Podle svědkyně se kotelna běžně zamyká, ten den ale zůstala otevřená zřejmě z toho důvodu, že poškozený šel spát brzy a večer již v kotelně nepříkládal.

5. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Součástí trestního spisu je fotodokumentace displeje mobilních telefonů, kterou sice policejní orgán blíže nepopsal, z obsahu textových zpráv dle této fotodokumentace i výpovědí jednotlivých osob v rámci hlavního líčení však lze dovodit, že v prvním případě jde o mobilní telefon poškozeného P. a jeho komunikaci s obžalovaným, který je zde nadepsán jako P. N. s uvedením telefonního čísla, ve druhém případě jde opět o mobilní telefon poškozeného P. a jeho komunikaci se sestrou obžalovaného, která je v této uvedena jako H., přičemž zřejmě se jedná o komunikaci cestou aplikace Whatsapp. Jako poslední je ve spise doložena fotodokumentace displeje mobilního telefonu obžalovaného, doložena po jeho výslechu v této trestní věci, v rámci které textovými zprávami komunikoval s poškozeným P., nadepsaným jako M. P.... s uvedením telefonního čísla. Pokud jde o první komunikaci z mobilního telefonu poškozeného prostřednictvím textových zpráv s obžalovaným, jako první je v této zaznamenána zpráva z 23. 3. se špatně čitelným časem, pravděpodobně 19:18 hodin v textu „V 8h se stavím na cigo mám ty kola nafocené tak ti je ukazu a pudu“. Následuje zpráva doručená v 20:29 hodin, jejíž text je zmíněn již výše v tomto odůvodnění, tedy že se obžalovaný z důvodu příjezdu kamaráda již nestaví, ale staví se až další den. Ve shodný čas je pak zaznamenána zpráva poškozeného, který se po obžalovaným dožaduje svářečky a poukazuje na to, že ho jeho manželka viděla a následují opakované zprávy odesílané poškozeným, který obžalovaného vyzývá k vrácení svářečky a poukazuje na to, že mluvil i se sestrou obžalovaného a ta říkala, že svářečku už měl vrátit. Na tyto zprávy v rozmezí od 20:29 až 22:58 hodin obžalovaný nereaguje, až ve 23:01 hodin je doručena zpráva vyzývající poškozeného, aby se k němu stavil. Na displeji mobilního telefonu jsou pak zaznamenány další textové zprávy v rámci komunikace mezi obžalovaným a poškozeným i z dalších dnů, v rámci které se poškozený neustále dožaduje vrácení svářečky, zatímco obžalovaný neguje, že by tuto odcizil a namítá, že jej poškozený krivě obviňuje. Ve zprávě z 24. 3. 2020 se však obžalovaný vyjadřuje v tom směru, že je logické, že se bude bránit a co by na jeho místě dělal poškozený. V komunikaci z téhož dne jej poškozený vyzývá i k vrácení kalače a kompresoru, následně pak poškozený poukazuje i na to, že mu vadí, že mu obžalovaný vlezl do domu. V následné komunikaci pak obžalovaný poukazuje na to, že poškozený měl otevřené dveře do kůlny a následně poškozenému nadává za to, že jej rodiče chtějí vyhodit z domu a uvádí, že mu ten krám prohodí oknem. Téhož dne později odpoledne poškozený textovou zprávou opětovně vyzývá obžalovaného, aby mu to donesl, načež se obžalovaný vyjadřuje v tom směru, že se ozve a vrátí vše, co poškozenému patří. Z následné komunikace vyplývá, že obžalovaný poškozenému následně nic nevrátil, poté už jsou zaznamenány pouze odchozí zprávy poškozeného, na které není reagováno. Pokud jde o fotodokumentaci displeje zaznamenávajícího komunikaci poškozeného se sestrou obžalovaného, jsou v jejím úvodu zaznamenány telefonické hovory mezi oběma jmenovanými a následně zpráva sestry obžalovaného, že její otec vše řeší, později že jí volal obžalovaný, že prý měl svářečku od poškozeného dle jejich předchozí domluvy pouze zapůjčenou a že už ji vrátil, což však poškozený neguje, přičemž následně sestra obžalovaného v návaznosti na jednotlivá vyjádření poškozeného poukazuje na to, že ona sama nemá zájem řešit chování svého bratra a že se má poškozený obrátit na Policii ČR. V případě fotodokumentace displeje mobilního telefonu obžalovaného jsou na tomto zaznamenány dvě zprávy ze dne 23. 3. 2020, a to v čase 19:18 hodin, že se staví a ukáže poškozenému kola tak, jak je doručena Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

zpráva v mobilním telefonu poškozeného, přičemž v případě další zprávy, že se obžalovaný nedostaví, je u této zaznamenán vykřičník a napsána chyba. Následuje ještě zpráva o zmeškaném hovoru od poškozeného v 20:31 hodin.

6. Z listinných důkazů je dále doložen protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací prostor objektu domu poškozeného i zahrady, včetně přístupových branek či samotné kotelny, doložen je i náčrtek uvedeného objektu. Okolnosti podání trestního oznámení poškozeným jsou zaznamenány v úředním záznamu zasahující hlídky Policie ČR, Obvodní oddělení Bruntál, kdy je patrné, že trestní oznámení bylo podáno až 26. 3. 2020. Podle odborného vyjádření činila ke dni odcizení hodnota dotčené svářečky značky XXX částku 16 000 Kč. Podle dodacího listu došlo k zapůjčení uvedené svařovací techniky poškozenému společností Mi-Tec CZ s.r.o. dne 27. 11. 2019, což je potvrzováno i zprávou společnosti Mi-Tec CZ s.r.o., podle níž ale poškozený neměl svářečku odnášet z areálu firmy. V uvedené zprávě byla hodnota svářečky vyčíslena na částku 12 000 Kč. V písemném oznámení o jednostranném započtení pohledávek je zřejmé, že uvedenou společností měla být poškozenému vyplacena odměna za odvedenou práci, která však byla ponížena mimo jiné o částku 29 889 Kč coby hodnoty nové svářečky shodného typu spolu s náklady za zastoupení advokátem.
7. Přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvá. Zločinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a spáchá takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek. Škodou nikoliv nepatrnou je pak nutno ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku rozumět škodu ve výši nejméně 5 000 Kč.
8. Obžalovaný J. N. připustil, že dne 23. 3. 2020 skutečně vstoupil na pozemek u domu poškozených P., kde došel až k domu, zároveň ale poukazoval na to, že svůj příchod již poškozeným předem ohlašoval, namítal, že se pouze snažil na poškozeného P. doklepat, a když se mu to nepodařilo, z pozemku zase odešel, přičemž jednoznačně popřel, že by vstupoval do jakýchkoliv vnitřních prostor domu včetně kotelny nebo že by z pozemku nebo z domu cokoli odcizil.
9. Naproti tomu obžalovaného usvědčují svou výpovědí poškození M. P. a I. P., kteří poukazují na to, že o plánovaném příchodu obžalovaného na jejich pozemek nic nevěděli, že I. P. na zahradě jejich domu sledovala osobu, která vstoupila i do kotelny a z této něco odnesla, přičemž v této osobě poznala osobu obžalovaného, a poškozený P. poukazoval i na následnou komunikaci s obžalovaným či jeho sestrou, z níž jednoznačně vyplynulo, že to byl právě obžalovaný, kdo u nich z domu odcizil svářečku, kterou měl poškozený zapůjčenu. Výpovědi těchto svědků jsou doloženy rovněž listinnými důkazy, rozepsanými výše, z nichž je zřejmé, že se v bydlíšti poškozeného skutečně zmíněná svařovací technika mohla nacházet a z nichž je patrné rovněž rozestavení prostor v rámci objektu bydlíště rodiny P., zejména ale v podobě fotodokumentace displeje mobilních telefonů, kterou je zaznamenána komunikace ohledně zmíněné svařovací techniky jak mezi obžalovaným a poškozeným, tak i mezi poškozeným a sestrou obžalovaného.
10. Soud posoudil veškeré výše rozepsané důkazy a jejich rozbořem došel k následujícím závěrům: Obžalovaný skutečně dopředu poškozenému oznámil, že se dostaví k němu do bydlíště kolem osmé hodiny večerní, a to textovou zprávou, odeslanou poškozenému v čase 19:18 hodin, což je zřejmé z fotodokumentace komunikace prostřednictvím mobilního telefonu, jakož i z výpovědi samotného obžalovaného a částečně i poškozeného. Poškozený ve své výpovědi uvedl, že v danou dobu již spal a měl vypnutou zvukovou signalizaci přichozích zpráv, proto na zprávu nemohl ani jinak reagovat a tedy ani vzít v potaz to, že by se obžalovaný měl k němu do bydlíště

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

dostavit. Že poškozený spal, potvrdila i jeho manželka I. P.. Sám obžalovaný ve své výpovědi potvrdil, že následně skutečně do bydliště poškozeného v čase kolem dvaceti hodin téhož dne přišel a pokud svědkyně P. ve své výpovědi uváděla, že v tomto čase viděla na zahradě jejich domu osobu, v níž poznala obžalovaného, je i v kontextu s výpovědí obžalovaného zřejmé, že touto osobou skutečně byl obžalovaný, když se shoduje čas, kdy se měl na pozemku poškozených vyskytnout, ale i skutečnost, že měl puštěnou čelovou baterku. Sám obžalovaný, jak vyplývá z jeho výpovědi, ale i z výpovědi svědků P., přitom teoreticky měl umožněno vstoupit na pozemek u domu P., když tak v minulosti běžně dělal, i když obvykle po předchozím oznámení, které sice v tomto případě zjevně učinil, ale poškozený je nemohl registrovat. Z výpovědi svědků P. ale rovněž vyplývá, že v případech, kdy obžalovaný na jejich pozemek vstoupil, vždy se jen snažil doklepat na jejich dům a zjevně neměl dovoleno chodit volně po celém jejich pozemku nebo dokonce vstupovat do jakýchkoli místností domu. Pokud tedy obžalovaný daného dne vešel na pozemek poškozených, zřejmě by mu nebylo možno takovýmto jednáním připisovat spáchání jakéhokoli protiprávního činu, jak ale vyplynulo z výpovědi svědkyně P., obžalovaný se po vstupu na pozemek nechoval standardním způsobem, když nejprve zde vyčkával, následně odešel směrem do kotelny a poté, zjevně s nějakým předmětem, z pozemku nikoli odešel, ale utekl. Pokud je s ohledem na výše uvedené zřejmé, že na pozemek manželů P. vstoupil právě obžalovaný, lze usuzovat, že tento po svém příchodu, když zjistil, že tento zřejmě nebyl registrován, zároveň za situace, kdy zahlédl otevřené dveře od kotelny, což i sám v rámci své výpovědi připustil a uvedl to i písemně v rámci textové zprávy adresované poškozenému, pojal pravděpodobně až po vstupu na pozemek poškozených záměr něco z prostor domu poškozených odcizit. Sám poškozený poukazoval na to, že byla odcizena svářečská technika, která byla ukryta v kotelně a o které sotva mohl někdo jiný vědět kromě obžalovaného, který byl předtím mimo jiné i v kotelně poškozeného za jeho přítomnosti a který tuto svářečku přímo viděl. Skutečnost, že obžalovaný po příchodu na pozemek u domu P. skutečně následně vstoupil do jejich kotelny a svářečskou techniku odcizil, vyplývá poměrně jednoznačně rovněž z dokumentace jednotlivé komunikace, podrobněji rozepsané výše. Jestliže téhož dne v čase 20:29 obžalovaný napsal poškozenému, že se k němu již nedostaví, když mu dojel kamarád, odpovídá taková zpráva tomu, že obžalovaný skutečně po krádeži poškozenému takovouto zprávu psal, aby si zajistil alibi, že u poškozeného na pozemku vůbec nebyl. Sám obžalovaný přitom tuto zprávu nebyl schopen jakkoli vysvětlit, když pouze poukazoval na to, že zpráva nebyla určena poškozenému, případně že ji odeslal pouze omylem, aniž by vysvětlil, proč vlastně zprávu v takovémto textu napsal, když daného dne k němu zjevně žádný kamarád nedošel, což je zřejmé i z popisu časového sledu událostí obžalovaného od doby návštěvy u poškozeného až do doby, kdy celou věc řešil se svými rodinnými příslušníky. Pokud je uvedená zpráva u obžalovaného vykazována jako chybně odeslaná, poškozenému byla doručena v pořádku. V následné komunikaci mezi obžalovaným a poškozeným za situace, kdy poškozený obžalovaného osočuje z krádeže svářečky, nesnaží se obžalovaný celou situaci jakkoli vysvětlit ani čín negovat, pouze vyzývá poškozeného, aby se k němu stavil. Reaguje až v rámci následné komunikace, kdy své jednání popírá, přičemž toto je zjevně činěno až poté, co se poškozený obrátil na jeho rodinné příslušníky. Sám obžalovaný přitom zjevně svému otci i sestře přiznal, že svářečskou techniku poškozenému ukradl, což připustil u hlavního líčení a vyplývá to i z fotodokumentace komunikace zejména mezi poškozeným a sestrou obžalovaného, přičemž vysvětlení obžalovaného, že se rodině přiznal pouze proto, aby byl klid, postrádá jakoukoli logiku, když pokud skutečně byly vztahy mezi obžalovaným a zejména jeho rodiči tak vyhrocené, jak sám připouštěl a jak vyplývá i z komunikace prostřednictvím jednotlivých zpráv, lze spíše předpokládat, že by obžalovaný za situace, že by skutečně nic neodcizil, celou situaci svým rodinným příslušníkům vysvětlil a ne že by se ke krádeži přiznával. Rovněž v rámci následné komunikace mezi obžalovaným a poškozeným je zřejmé, že v některých případech se obžalovaný nepřímou k odcizení svářečské techniky přiznává, když v jednom případě uváděl poškozenému, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

přece logické, že se bude bránit, jindy poškozenému slibuje, že mu vrátí, co mu patří, přičemž toto sdělení činí v kontextu na výzvu poškozeného ohledně vrácení nejmenované věci, nicméně s ohledem na předchozí komunikaci je zřejmé, že jde o svářečku a nikoli o jiné věci, které měl předtím poškozený obžalovanému zapůjčit, jindy zase v komunikaci uvádí, že poškozenému ten krám prohodí oknem, přičemž je zřejmé, že celou dobu se s poškozeným baví o odcizené svářečce, jejíž vrácení poškozený požaduje. S ohledem na znění výše uvedených textových zpráv v kontextu s výpověďmi svědků P., ale v té návaznosti i samotného obžalovaného pak soud musel vzít za prokázáno, že právě výše uvedené důkazy obžalovaného ze spáchání činu poměrně jednoznačně usvědčují. V případě manželů P. přitom nebyl shledán jakýkoli důvod, proč by si odcizení svářecí techniky obžalovaným měli vymýšlet a obžalovaného nepravdivě obviňovat, když navíc obžalovaný s poškozeným do té doby byli kamarádi a ani poškozený, ani obžalovaný nezmínili jakýkoli důvod, proč by měl chtít poškozený obžalovanému škodit. Z obsahu komunikace mezi obžalovaným a poškozeným, ale i z obsahu úředního záznamu v rámci podání trestního oznámení je pak zřejmé, že poškozený celou událost v rámci trestního oznámení oznámil až s odstupem tří dnů, přičemž pokud by chtěl obžalovaného skutečně křivě obvinít a jakkoli mu škodit, dá se předpokládat, že by trestní oznámení na jeho osobu podal prakticky ihned. Za daných okolností pak neobstojí ani námitka obžalovaného, že v případě, že by svářecí techniku odcizil, mohl by ji ukrýt jedině v podkroví domu svých rodičů, kde by ji jeho otec našel, když i z výpovědi samotného obžalovaného je zřejmé, že z pozemku od domu P. odešel zadní brankou přes areál bývalého statku a svářecí techniku tak mohl ukrýt kdekoli po cestě do domu svých rodičů, a to případně i v některých prostorech uvedeného areálu.

11. S přihlédnutím k výše uvedenému tedy má soud za prokázáno, že to byl právě obžalovaný, kdo poté, co vstoupil na pozemek u rodinného domu manželů P., což činil i v minulosti a tedy stále ještě relativně oprávněně, bez jakéhokoli dovolení vstoupil i do vnitřních prostor uvedeného domu, konkrétně do kotelny, coby součásti obydlí manželů P., přičemž takovýto vstup již byl zcela zjevně neoprávněný, což je zřejmé jak z výpovědi svědků P. a některých zpráv v rámci komunikace mezi obžalovaným a poškozeným, tak i částečně z výpovědi samotného obžalovaného u hlavního líčení, který uváděl, že do kotelny v domě manželů P. by si nikdy vstoupit nedovolil. Jestliže takto obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí manželů P., naplnil znaky přečinu podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku. Zároveň však obžalovaný z prostor kotelny domu manželů P. si присvojil cizí věc, a to svářecí techniku v hodnotě 16 000 Kč, které se zmocnil a zároveň tak učinil v době vyhlášeného nouzového stavu v souvislosti s opatřeními v rámci pandemie nového typu koronaviru, naplnil obžalovaný takovým jednáním rovněž znaky zločinu podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku. Sám obžalovaný si v dané době musel být vědom, že určitý výjimečný stav vyhlášen je, když takováto skutečnost byla nepochybně obecně známa s ohledem na množství různých omezení v běžném životě, přičemž i sám obžalovaný v rámci své výpovědi připustil, že při vstupu na pozemek manželů P. měl nasazenu roušku, jejíž povinnost byla stanovena jako jedno z opatření právě v souvislosti s uvedeným nouzovým stavem. Samotná svářecí technika pak byla majetkem společnosti Mi-Tec CZ s.r.o., nicméně z vyjádření této společnosti i z výpovědi poškozeného P. vyplývá, že byla zapůjčena poškozenému, náhrada škody za zcizenou svařovací techniku byla uplatňována po něm a v rámci jednostranného započtení mu pak byla provedena srážka z jeho odměny ve výši zohledňující hodnotu nové svářecí techniky i právního zastoupení. Konečná škoda tak vznikla na majetku M. P..
12. Ještě před skončením dokazování navrhovala obhajoba jeho doplnění o výsledch H. N., sestry obžalovaného. Je zřejmé, že jmenovaná by se mohla vyjadřovat ke komunikaci s poškozeným i obžalovaným poté, co poškozený odcizení svářecí techniky odhalil, přičemž její vyjádření ohledně komunikace s obžalovaným je poměrně jednoznačně zaznamenáno v rámci komunikace prostřednictvím aplikace Whatsapp s poškozeným a sotva lze předpokládat, že by jmenovaná ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová

vztahu k tomuto uvedla nějaké další podstatné skutečnosti. Soud přihlédl k této skutečnosti, jakož i k tomu, že H. N. využila již v přípravném řízení svého práva a odmítla k osobě obžalovaného, coby k osobě blízké vypovídat a nelze příliš předpokládat, i s ohledem na relativně komplikovanější vztahy v rodině obžalovaného, že by se tento její postoj v případě výpovědi v hlavním líčení mohl nějak zásadněji změnit. Za daných okolností, když by výpovědi navrhované svědkyně zřejmě nemohly být zjištěny jakékoli nové zásadnější skutečnosti a nelze navíc ani předpokládat, že by jmenovaná jako svědkyně u hlavního líčení vypovídala, musel soud zmíněný důkazní návrh jako nadbytečný zamítnout, když snahou o jeho provedení by spíše jen bylo protahováno hlavní líčení a navyšovány jeho náklady.

13. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti jednak na ochraně cizího majetku a jednak na ochraně nedotknutelnosti lidského obydlí coby základní svobody. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy zohlednil výši způsobené škody i skutečnost, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky dvou různých trestných činů, na druhou stranu zohlednil i to, že obžalovaný, pokud porušil svobodu obydlí poškozených, tak relativně méně závažným způsobem, když na pozemek u jejich domu měl možnost vstupovat a následně vstoupil toliko do technické místnosti a nikoli do samotných obytných prostor. Zároveň soud zohlednil, že v případě nejprísnější právní kvalifikace ve smyslu § 205 odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku nesouviselo jednání obžalovaného přímo s vyhlášeným nouzovým stavem, například tak že by jej obžalovaný nějakým způsobem zneužíval, ale spíše jen došlo k tomu, že jednání obžalovaného proběhlo právě v době, kdy byl tento stav vyhlášen, aniž by jednání obžalovaného mělo s takto vyhlášeným nouzovým stavem jakoukoli souvislost. K osobě obžalovaného soud zjistil, že by měl být aktuálně zaměstnán jako krmíč, přičemž v jeho rejstříku trestů jsou celkem čtyři záznamy, ve dvou případech pro majetkovou trestnou činnost, tyto záznamy jsou však v rámci odsouzení do roku 2013, která jsou již ze zákona zahlazena a není možno je zohledňovat jako přitěžující okolnost recidivy.
14. Zejména s přihlédnutím k tomu, že v případě obžalovaného je možno na jeho osobu pohlížet jako na osobu bezúhonnou, mohl soud uvažovat ještě o ukládání spíše jen výchovného trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. V případě právní kvalifikace dle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku, která je nejprísněji trestná, byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou odnětí svobody v rozmezí od dvou do osmi roků. Soud zohlednil výše rozepsané přitěžující i polehčující okolnosti, které jsou dle závěru soudu spíše převažující, osobu obžalovaného i jeho postoj k trestní odpovědnosti a shledal, že účelu trestu bude možno dosáhnout ještě relativně mírným trestem při samotné dolní hranici, a to trestem v trvání dvou roků a tří měsíců, se stanovením středně dlouhé zkušební doby, která se jeví jako dostatečná pro sledování dalšího chování obžalovaného. Zkušební doba počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude sledováno, zda obžalovaný vede řádný život, přičemž pokud by tak nečinil, může být rozhodnuto, a to i případně v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody obžalovaný vykoná. Vzhledem k tomu, že byl trest v případě obžalovaného ukládán za dva různé trestné činy, bylo nutno jej ukládat podle pravidel pro ukládání trestu úhrnného ve smyslu § 43 odstavec 1 trestního zákoníku.
15. K trestnímu řízení se jako poškozený připojil M. P. s částkou 29 887 Kč. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaný tomuto poškozenému skutečně svou trestnou činností způsobil škodu, nicméně tato škoda byla způsobena toliko odcizením svařecí techniky, jejíž hodnota byla odborným vyjádřením stanovena na částku 16 000 Kč. Soud proto mohl poškozenému přiznat nárok na náhradu škody vůči obžalovanému pouze v této částce. Přestože poškozený doložil, že vůči němu uplatnil původní majitel svařovací techniky jednostranný zápočet, v důsledku něhož poškozený přišel o větší částku peněz, je zřejmé, že vůči poškozenému bylo v rámci zápočtu uplatněno sražení částky zohledňující hodnotu nové svařovací techniky a Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

navíc i cenu služeb právního zastoupení, což jsou náklady, které není možno klást za vinu obžalovanému, když mělo být spíše na poškozeném, aby se proti uplatnění takto vysokého zápočtu bránil, což ale zjevně neučinil. Vzhledem k těmto skutečnostem nezbylo, než poškozeného se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody postupem podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 1. září 2020

Mgr. Marek Stach v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová

v z. Jana Hybnarová